

ใบงานที่ ๑ เรื่อง การนำความรู้และความคิดจากเรื่องทีอ่านไปใช้
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง เรียนรู้ภาษาพัฒนาชีวิต
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง การนำความรู้และความคิดจากเรื่องทีอ่านไปใช้
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านนิทานพื้นบ้าน เรื่อง เส้าให้ แล้วตอบคำถาม เขียนระบุนามรู้ ความคิด และข้อคิดที่ได้จากการอ่าน พร้อมนำเสนอแนวทางการนำความรู้และข้อคิดไปใช้

นิทานพื้นบ้าน เรื่อง เส้าให้

แต่ก่อนเก่าเล่าสืบกันมาว่า ในยุคสมัยต้นกรุงรัตนโกสินทร์ เมื่อกรุงเทพฯ จะถูกสร้างเป็นเมืองหลวง ทางราชการในกรุงเทพฯ ได้ประกาศให้หัวเมืองต่าง ๆ ส่งไม้ตีมีมงคลไปให้ เพื่อจะใช้เป็นเสาหลักเมือง ได้มีหัวเมืองน้อยใหญ่ต่าง ๆ ส่งไม้ไปกันมาก แต่ที่ผ่านการคัดเลือกมีแค่ ๒ ต้นคือไม้เส้าตะเคียนของแควป่าสักกับไม้เส้าตะเคียนของแม่น้ำเจ้าพระยา ทางการบอกว่า เส้าต้นใดไปถึงกรุงเทพฯ ก่อน เส้าต้นนั้นก็จะได้เป็นเสาหลักเมือง ปรากฏว่าเส้าตะเคียนจากแม่น้ำเจ้าพระยาไปถึงก่อนจึงได้รับคัดเลือกให้เป็นเสาหลักเมืองกรุงเทพฯ ส่วนเส้าตะเคียนจากแควป่าสัก (แม่น้ำป่าสัก) ไปถึงทีหลัง จึงไม่ได้รับการคัดเลือก

นางตะเคียนที่สิงสถิตอยู่ (ในเส้าตะเคียน) เกิดความเสียใจที่ไม่ได้เป็นเสาเอก จึงลอยทวนน้ำไปถึงตำบลเส้าให้ จังหวัดสระบุรี แล้วส่งเสียงร้องให้คร่ำครวญอยู่นานหลายวัน จากนั้นจึงจมอยู่ใต้ท้องน้ำ ห่างจากที่ว่าการอำเภอไปทางใต้ ประมาณ ๕๐ เมตร

หลักฐานบางแห่งบอกว่า ไม้เส้าตะเคียนจากแม่น้ำป่าสักไปถึงก่อนเส้าตะเคียนจากแม่น้ำเจ้าพระยาอีก แต่พอไปถึงถูกเขาตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง แล้วปรากฏว่ามีลักษณะคดไปหน่อยทางกรุงเทพฯ จึงเลือกไม้เส้าตะเคียนจากแม่น้ำเจ้าพระยา แม้จะมาช้ากว่า แต่ก็ไม่เป็นไร

นางตะเคียนที่สิงสถิตอยู่ในไม้ตะเคียนเสียใจมาก จึงลอยทวนน้ำไปถึงตำบลเส้าให้ ร้องให้คร่ำครวญอยู่พักหนึ่งก็จมลงสู่ใต้ท้องน้ำในแม่น้ำป่าสักนั้น ด้วยความเสียอกเสียใจอย่างใหญ่หลวง นางตะเคียนจึงส่งเสียงร้องไห้อยู่ใต้ท้องน้ำ ที่ตรงนั้นจึงเรียกกันว่า บ้านเส้าให้ ผู้คนแถวบริเวณนั้น มักจะได้เสียงผู้หญิงร้องไห้อยู่บ่อยครั้ง

นักตีหมอลำกลุ่มหนึ่ง ไปนั่งตีหมอลำกันที่ท่าหน้า เผิญทำขวดเหล้าตกลงไปในน้ำ จึงบนบานศาลกล่าวเจ้าแม่ตะเคียนทอง ขอให้ได้ขวดเหล้าคืน แล้วจะเอาหมูมาแก้บน ๒ ตัว ครั้นบนบานแล้วก็ลงน้ำไปงมหา และได้เจอขวดเหล้าขึ้นมาตามประสงค์

วันต่อมาจะทำการแก้บน แต่หาหมูไม่ได้ แล้วไม่ได้ใช้ความพยายามในการขวนขวายหาหมูต่อไปอีก เมื่อกาลเวลาผ่านไปนานเข้าก็หลงลืม ต่อมานักตี๋มเหล่าพวกนั้นก็ถึงแก่ความตาย จะด้วยสาเหตุอะไรก็ไม่มีใครทราบ แต่ชาวบ้านบอกว่าเป็นเพราะฤทธิ์ของเจ้าแม่นางตะเคียน

ล่วงไปได้ ๓๐ ปี ก็ได้มีการทำพิธีอัญเชิญเสาะแม่ตะเคียนขึ้นจากน้ำ แต่ทว่าเอาขึ้นไม่ได้ ชาวบ้านจึงไปนิมนต์พระสงฆ์มาทำพิธีสวดอัญเชิญดวงวิญญาณของเจ้าแม่ตะเคียนทอง โดยเอาด้ายสายสิญจน์คล้องจุดขึ้นมาเป็นผลสำเร็จ

ไม้เสาะตะเคียนมีสีดำตอดคัน พระสั่งให้ญาติโยมนำไปไว้ที่วัด วัดนั้นจึงมีชื่อเรียกกันว่า วัดเสาะร้องไห้ แต่เรียกกันสั้น ๆ ภายหลังว่า “วัดเสาะไห้”

ที่มา : หนังสือรวมนิทานพื้นบ้านภาคกลาง โดย เอกรัตน์ อุดมพร

ตอบคำถาม ประเด็นชวนคิด

๑. นิทานพื้นบ้านเรื่อง เสาะไห้ ให้ความรู้อะไรแก่นักเรียน

.....

.....

๒. จากการอ่านนิทานพื้นบ้านเรื่องนี้ ทำให้นักเรียนได้ความคิดหรือข้อคิดอะไรบ้าง

.....

.....

๓. นักเรียนเชื่อว่า “เจ้าแม่ตะเคียนทอง” มีอยู่จริงหรือไม่ เพราะอะไร

.....

.....

๔. นักเรียนจะนำความรู้และข้อคิดที่ได้จากเรื่องนี้ ไปปรับใช้ในชีวิตจริงอย่างไร

.....

.....

๕. การบูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์มีผลต่อจิตใจของชาวบ้านหรือไม่ เพราะอะไร

.....

.....

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....